

نمودار ۲: وضعیت کشورهای اروپایی در تعامل با چین بیش از بحران مالی



سیاستمداران منتخب برای انعکاس این نکته به رأی‌دهندگان‌شان که آنها در حال مبارزه گسترده درعرصهٔ غم‌انگیز اقتصادی هستند، منجر به چندپارچه‌شدن سیاست اتحادیه اروپا در قبال چین است. همان‌طور که یک دانشگاهی برجستهٔ چینی مشاهده کرد: «درنهایت یک مسابقه پراست: هرکس درحال ارائه مشوق‌هایی برای سرمایه‌گذاری چین است».

زمین بازی هموار

بنابراین هرگونه تلاشی برای بهبود دسترسی شرکت‌های اروپایی به بازارهای چین باید با برقراری قدرت چانه زنی در اروپا به عنوان یک گروه متحد آغاز شود. به احتمال زیاد اروپایی‌ها راضی به از هم پاشیدن و کنار گذاشتن رویکرد یکپارچه خود در دوره‌های سازمان تجارت جهانی (WTO) نیستند. اما اتحاد آنها در چانه‌زنی‌ها تحت تأثیر بخش‌بندی‌های جدیدی است که در نتیجه حضور چین در اروپا پدید آمده است. جای سوال نیست که اقتصاد دولتی چین باعث تفرقه اروپاییان که در حال حاضر توسط منافع سیاسی و اقتصادی خود تکه‌تکه

حقوق بشر در طول سفر نشد و دولت برای ساکت کردن گروه‌های فشار در مورد تبت تلاش نمود. این سکوت نشان‌دهنده تغییر موضع مجارستان در مورد حقوق بشر در چین بود: اوریان زمانی که در سال ۲۰۰۰ نخست وزیر بود با دلایلی لاما ملاقات کرد، اما زمانی که این رهبر تبتی در سال ۲۰۱۰ دوباره به مجارستان رفت این ملاقات تکرار نشد. به‌طورمناسبی بازدید، معاون وزیر امور خارجه چین فو یینگ در یکی از بازدیدهایش در بوداپست به اروپاییان یادآوری می‌کند که «علامت‌های مثبت باید پاسخ مثبت به دنبال داشته باشد»

بنابراین، هر چند در حال حاضر تعداد زیادی از کشورها سهم عمده‌ای در روابط با پکن دارند و به همین دلیل می‌خواهند در بحث‌های مربوط به چین شرکت کنند ولی این لزوماً منجر به یک سیاست هماهنگ‌تر و به جلو نگاه اروپا نخواهد شد. در مقابل، رویکرد دو جانبه دقیق چین در قبال هر کشور عضو اتحادیه اروپا، کشش کوتاه مدت منافع ملی و حتی شاید نیاز

پشتیبانی از رویکرد متقابل نسبت به چین هستند. یکی از مقامات اروپای شرقی می‌گوید: «شرکت‌های ما نمی‌توانند در چین رقابت کنند، پس برای ما هم مهم نیست که بازار خرید عمومی چین باز شود». یکی از مقامات رسمی وزارت امور خارجه یکی از کشورهای مدیترانه‌ای می‌پرسد: «آلمان و اروپا برای ما به تازگی چه کاری انجام داده‌اند؟» با چه رویی آنها از ما می‌خواهند علیه چین برای منافع اروپایی هماهنگ و متحد شویم وقتی هیچ منافع اقتصادی مشترکی بین ما وجود ندارد؟»

این شکاف‌های جدید در حال ضعیف کردن رویکرد اروپا به چین است. به عنوان مثال، هنگامی که نخست وزیر ون جیابائو در سفر بوداپست در ماه ژوئن کرده و اعلام کرد که خط اعتباری جدید یک میلیارد یورویی برای شرکت‌های مجارستانی در نظر گرفته شده است، نخست وزیر مجارستان ویکتور اوربان که تصادفاً رئیس اتحادیه اروپا هم بود، از "اتحاد پراهمیت جدیدی با جمهوری خلق چین صحبت کرد". هیچ اشاره‌ای به